

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

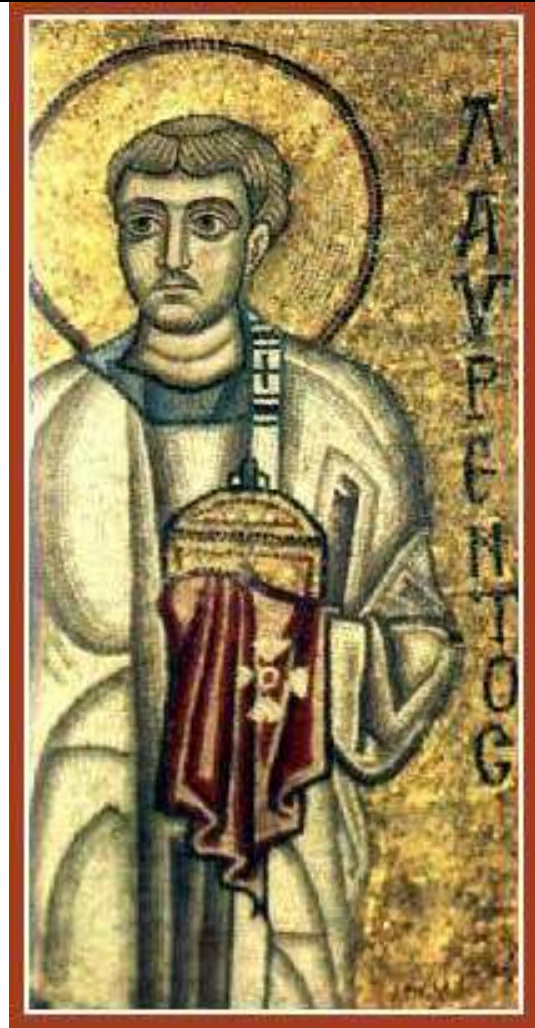
**Мучеників Римських:
Архидиякона Лаврентія,
Папи Сікста, Дияконів
Фелікссима та Агапіта,
Романа Воїна та інших**

**The Roman Martyrs:
Archdeacon Lawrence,
Pope Sixtus, Deacons
Felicissimus and Agapitus,
Romanus the Soldier and
others**

**Les Martyrs Romaines:
Archidiacre Laurent, Le
Pape Sixte, Les Diacres
Felicissimus et Agapit,
Romanus Le Soldat et
D'autres**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

“Ось - посудини зі скарбами. І кожен, хто вкладає свої скарби в ці посудини щедро отримає їх у Царстві Небесному ” (Св. Лаврентій – з Життя)

На 23-го серпня за Григоріянським календарем (відповідає 10-му за календарем Юліянським) ми святкуємо пам'ять блискучої команди Мучеників, які свідчили про Христа в часі гоніння за наказом імператора Валеріяна (253-260).

Поміж ними 24-ий Папа Римський Сікст II (257-258), уродженець Афін, який був намісником попереднього Папи Мученика, Степана (254-257). Принимати пост Єпископа Християн у Римі часто було рівнозначне з виявимо готовності помирати, як свідок про силу та любов Христову.

Однак зауважуємо, що список Мучеників, яких згадуємо сьогодні очолює не Папа а його Архидиякон, Лаврентій. Своїм послухом Євнгелії, як і послухом своєму Єпископові, Лаврентій здобув першенство поміж героями, яких пам'ять празнуємо сьогодні.

Імператор Валеріян не був ворожо наставлений до своїх громадян-Християн. Та він був слабої волі і піддавався махінаціям свого генерала Макріяна, який надіявся користати для власних цілей політичний неспокій спричинений строгими кроками звернених проти Християн. У 257 р. Валеріян видав рескрипт (відповідь на запитання) чемними словами, а однак відібрав від Християн право сходитися, заборонив їм заходити у підземні цвинтарі чи катакомби (там регулярно збиралися Християни на Богослужіння, бо ж забобонні язичники боялися входити туди, де хоронять покійників), і відправив Духовенство у вигнання.

Та це не задоволило Макріяна і на наступний рік йому вдалося здобути прямий указ від імператора. Цим постановив негайну страту Єпископів, Священиків та Дияконів, деградацію осіб сенаторського та кінного рангу – а по цьому й смерть, якщо відмовляться принести жертву відповідним богам, та інші важкі погрози та кари усім, хто наважився б визнавати Христа замість політично коректних божеств.

Папа Сікст все одно зумів збирати свою паству на регулярні літургійні відправи. Навіть після останнього драконівського указу Християни зібралися в одному з менше відомих цвинтарів біля Аппієвої Дороги. Та йому імператорські воїни перервали промову до його пастви з єпископського трону. Його забрали до трибуналу і коли він відмовився принести жертви, яких вимагали, його привели назад до пастви і обезголовили перед їхніми очима.

Пишуть, що Архидиякон Лаврентій зустрів його по дорозі до чи від трибуналу і сказав: „Куди йдеш, Отче? Чому покидаєш свого Архидиякона, з яким завжди приносив Безкровну Жертву? Візьми свого сина з собою, щоб я разом з тобою пролив свою кров за Христа!"

Св. Сікст відповів, що він його не покидає, але він повинен перше розділити церковне добро поміж убогими та потребуєчими і він скоро

підє за ним у мучеництві. Його скоро після цього стратили а його Дияконів Фелікссима (означає „найщасливіший”) і Агапіта (означає „улюблений”) та інших стратили того самого дня.

Слова про церковне добро не проминули увагу захланних римських урядовців (пожадливість на конфісковані маєтності Християн була додатковою спонукою гоніння їх). Лаврентія арештували. Його коротке перебування у тюрмі дало йому нагоду проповідувати і своїми Молитвами привести багатьох до віри, включно з тюремником Іполітом зо всім його домом.

Св. Лаврентія скоро покликали в імператорський двір і наказали йому принести скарби. Архидиякон пізнав у цьому нагоду передати сильну проповідь, за яку він добре знав, він заплатить своїм життям. Він попросив три дні, щоб зібрати очікувані скарби. Чи можемо уявити здивоване розчаровання володарів світу, коли Св. Лаврентій на призначений день показав їм повний двір убогих та хворих і сказав їм: “Ось посудини зі скарбами. І кожен, хто вкладає свої скарби в ці посудини щедро отримає їх у Царстві Небесному”.

Сильні цього світу були глухі на цей заклик до милосердя та співчутливості, як і передбачав Святий, і його передали мучителям, щоб заставити його принести жертви язичницьким богам. Їхні зусилля теж були марними. Та підчас цих мук, яких завдавали Лаврентію, воїн що називався Роман (ім’я виявилось пророчим, бо ж через менше чим століття могутча Римська імперія сама визнала Христа) мав видіння, в якому сяючий юнак загоював рани Лаврентія. На наступний день він прийшов до Святого в тюрмі з водою, щоб прийняти Хрещення. І зразу після прийняття Таїнства його обезголовили спостережливі імператорські вояки.

Останню муку, яку переніс Св. Лаврентій це – спалення живцем на величезній сковороді. Так нехтував болем Святий, що він звернувся до начальника такими словами: „Ви посмажили тільки одну сторону. Переверніть мене і посмажте другу”. І так з Молитвою за своїх мучителів він вдячно віддав свою душу Тому, що Своєю смертю переміг смерть раз на завжди.

Св. Іполіт, скоро після того, як доглянув за відповідним похороненням тіла Святого разом зі своєми новознайденими братами й сестрами, приєднався до нього, як Мученик.

Християнам у Квебеку нагадує хороброго Мученика Св. Лаврентія могутня ріка, що носить його ім'я, яка єднає цю провінцію з Атлантийським океаном. Святі Моці Мученика також пробувають в Антіохійській Церкві Св. Миколая в Монреалі від 20-го січня 2008 р. Їх подарував Єпископ Василій а перенесення доглянув Єпископ Оттавський Олександр.

Нехай же ці відважні Мученики, своїми Молитвами, як і своїм прикладом, допомагають і нам здобувати відвагу та завзятість наслідувати Христа у смиренні та терпеливості, і так здобувати небесні скарби високим оціненням убогих та потребуючих, що завжди навколо нас, і своєю поміччю їм. Амінь.

**Les Martyrs Romaines:
Archidiacon Laurent, Le Pape Sixte, Les Diacres Felicissimus et Agapit, Romanus Le Soldat et D'autres**

«Voici les récipients dans lesquels est contenu le trésor. Et tout le monde, qui met leurs trésors dans ces récipients, les recevra en abondance dans le Royaume des Cieux» (Saint-Laurent - de sa Vita)

Le 23 août sur le calendrier grégorien (qui est le 10 août sur le calendrier julien), nous célébrons la mémoire d'une illustre compagnie des Martyrs qui ont rendu témoignage au Christ pendant la persécution commandée par empereur Valérien (253-260).

Parmi eux se trouve le 24e Pape de Rome, Sixte II (257-258), originaire d'Athènes, qui a succédé à un autre Pape Martyr, St. Étienne (254-257). Accepter le

**The Roman Martyrs:
Archdeacon Lawrence, Pope Sixtus, Deacons Felicissimus and Agapitus, Romanus the Soldier and others**

"Here are the vessels in which is contained the treasure. And everyone, who puts their treasures in these vessels, will receive them in abundance in the Heavenly Kingdom" (St. Lawrence - from his Vita)

On August 23 on the Gregorian Calendar (which is August 10 on the Julian Calendar) we celebrate the memory of an illustrious company of martyrs who bore testimony to Christ during the persecution commanded by Emperor Valerian (253-260).

Among them is the 24th Pope of Rome, Sixtus II (257-258), a native of Athens, who succeeded another martyr Pope, St. Stephen (254-257). To accept the post of

poste d'Évêque de Chrétiens de Rome était souvent équivalent qu'accepter de mourir comme un témoignage de la puissance et de l'amour du Christ.

Nous notons, toutefois, que la liste des Martyrs commémoré aujourd'hui est dirigée non pas par le Pape, mais par son Archidiaque, Laurent. Dans son obéissance à l'Évangile, ainsi que dans son obéissance à son Évêque, Laurent a gagné la prééminence parmi ces héros de la foi dont leur mémoire, nous célébrons aujourd'hui.

L'empereur Valérien n'a pas été méchamment disposé envers ses sujets chrétiens. Il était, cependant, velléitaire et malléable aux machinations de son général, Macrianus, qui espérait utiliser à son avantage les troubles politiques créés par des mesures sévères portées contre les Chrétiens. En 257

Valerian a publié un rescrit (une réponse à une demande) en des termes polis, mais néanmoins retirant des Chrétiens le droit de réunion, leur interdisant de pénétrer dans les cimetières ou les catacombes (un lieu habituel de rassemblement pour le culte Chrétien, car les païens superstitieux auraient la peur d'entrer dans les endroits où les morts étaient enterrés), et envoyant le Clergé en exil.

Cela n'a pas suffi pour Macrianus et l'année suivante, il a été en

Bishop of the Christians of Rome was often the same as accepting to die as a witness to the power and love of Christ.

We note, however, that the list of martyrs commemorated today is headed not by the Pope but by his Archdeacon, Lawrence. In his obedience to the Gospel, as well as in his obedience to his Bishop, Lawrence gained pre-eminence among these heroes of the Faith whose memory we celebrate today.

The Emperor Valerian was not unkindly disposed towards his Christian subjects. He was, however, weak-willed and malleable to the machinations of his general, Macrianus, who hoped to use to his advantage the political disturbances created by severe measures leveled against Christians. In 257 Valerian issued a rescript (a response to a demand) in polite words, but nonetheless removing from Christians the right of assembly, prohibiting them from entering the underground cemeteries or catacombs (a customary place of gathering for Christian worship, since superstitious pagans would fear to enter the places where the dead were interred), and sending the Clergy into exile.

This did not suffice for Macrianus and the next year he was able to obtain a direct imperial decree ordering the immediate execution

mesure d'obtenir un décret impérial direct ordonnant l'exécution immédiate des Évêques, des Prêtres et les Diacres, la dégradation de personnes de rang sénatorial et équestre, à être suivi par la mort s'ils refusaient d'offrir des sacrifices aux dieux appropriés, et d'autres menaces lourdes et des peines pour ceux qui ont osé confesser le Christ à la place des divinités politiquement correctes.

Sixte a encore réussi à rassembler son troupeau pour le culte liturgique régulière et, même après ce dernier décret draconien, les chrétiens se sont rassemblés dans un des cimetières le moins connus près de la Via Appia. Cependant, il a été interrompu dans son discours à son troupeau, pendant qu'il était assis sur son Trône de l'Évêque par des soldats impériaux. Il a été emmené au tribunal et, sur son refus d'offrir les sacrifices nécessaires, il a été ramené à son troupeau et décapité devant leurs yeux.

Il est écrit que l'Archidiacre Laurent l'a rencontré sur son chemin vers ou à partir du tribunal et a déclaré: «Où allez-vous, mon père? Pourquoi avez-vous abandonné votre Archidiacre, avec qui vous avez toujours offert le Sacrifice sans effusion de sang? Prenez votre fils avec vous afin que je puisse être votre compagnon dans l'effusion de sang pour le Christ!»

of Bishops, Priests and Deacons, the degradation of persons of senatorial and equestrian rank, to be followed by death if they refused to offer sacrifices to the appropriate gods, and other onerous threats and punishments for those who dared to confess Christ instead of the politically correct deities.

Pope Sixtus still managed to gather his flock for regular liturgical worship and, even after this last draconian decree, the Christians assembled in one of the lesser known cemeteries near the Appian Way. However he was interrupted in his address to his flock as he was seated upon his Bishop's throne by imperial soldiers. He was taken to the tribunal and upon his refusal to offer the required sacrifices he was brought back to his flock and beheaded before their eyes.

It is written that Archdeacon Lawrence met him on his way to or from the tribunal and said: "Where are you going, Father? Why have you forsaken your Archdeacon, with whom you always offered the Bloodless Sacrifice? Take your son with you so that I may be your companion in shedding blood for Christ!"

St. Sixtus answered that he was not forsaking him, but that he should first distribute the Church's goods to the poor and needy and soon he would follow him in martyrdom. He was soon

Saint Sixte a répondu qu'il ne l'a pas abandonné, mais qu'il doit d'abord distribuer les biens de l'Église pour les pauvres et les nécessiteux et bientôt il le suivrait dans le martyre. Il fut bientôt exécuté, et ses Diacres Felicissimus (qui signifie «plus heureux») et Agapit (qui signifie «bien-aimé») ainsi que d'autres ont été exécutés le même jour.

Les mots concernant les biens de l'Église n'ont pas échappé aux autorités romaines avides (l'avidité pour les biens confisqués des Chrétiens était un motif supplémentaire pour leur persécution). Laurent a été arrêté. Son bref séjour en prison lui a donné l'occasion de prêcher et, par ses Prières, apporter beaucoup à la Foi - y compris le geôlier, Hippolyte, avec toute sa famille.

Bientôt Saint Laurent a été convoqué devant la cour impériale et a ordonné de produire les trésors. L'Archidiacre a vu l'occasion de présenter un message puissant pour lequel, il le savait, il paierait de sa vie. Il a demandé trois jours pour amasser le trésor attendu. Imaginez la déception étonnée des dirigeants du monde lors que Saint Laurent, au jour fixé, leur montrait une cour pleine des pauvres et des malades en disant: «Voici les récipients dans lesquels est contenu le trésor. Et tout le monde, qui met leurs trésors dans ces récipients, les recevra en abondance dans le

executed, and his Deacons Felicissimus (meaning "most happy") and Agapitus (meaning "beloved") as well as others were executed the same day.

The words regarding the Church's goods did not escape the greedy Roman authorities (greed for confiscated Christian property was an additional motive for the persecution of Christians). Lawrence was arrested. His brief sojourn in prison gave him the opportunity to preach and, by his prayers, bring many to the Faith - including the jailer, Hippolytus, together with all of his household.

Soon St. Lawrence was summoned before the imperial court and ordered to produce the treasures. The Archdeacon saw the opportunity to present a powerful message for which, he knew, he would pay with his life. He asked for three days to amass the awaited treasure. Imagine the amazed disappointment of the rulers of the world when St. Lawrence, on the appointed day, showed them a courtyard full of the poor and the sick and said: "Here are the vessels in which is contained the treasure. And everyone, who puts their treasures in these vessels, will receive them in abundance in the Heavenly Kingdom".

This call to charity and compassion fell on deaf ears, as the Saint anticipated, and he was given over to the torturers in a

<p>Royaume des Cieux».</p> <p>Cet appel à la charité et la compassion est tombé dans l'oreille d'un sourd, comme le Saint a prévu, et il a été donné aux bourreaux dans une vaine tentative de l'amener à offrir des sacrifices aux dieux païens. Pendant le processus un soldat nommé Romanus (le nom semble prophétique depuis moins de cent ans plus tard, le puissant Empire Romain se serait confesser le Christ) a eu une vision d'un jeun brillant avec la lumière incréée guérissant les blessures de Laurent. Le lendemain, il est venu à la Saint en prison avec de l'eau pour être baptisé. Immédiatement après avoir reçu le Mystère, il a été décapité par les soldats impériaux vigilants.</p> <p>Dans sa torture finale Saint-Laurent a enduré était brûlé vif sur un gril géant. Il était tellement indifférent à la douleur qu'il a adressé l'officiel présidant: «Vous avez seulement fait un côté. Détournez-moi et faites l'autre». Et priant pour ses bourreaux, il se rendit avec remerciements son âme à Celui Qui par Sa mort a vaincu la mort.</p> <p>Saint-Hippolyte, peu de temps après avoir vu à la bonne inhumation des corps du Martyr avec ses nouveaux frères et sœurs, l'a rejoint dans le martyre.</p> <p>Lest Chrétiens au Québec rappellent la courageuse Martyr</p>	<p>vain attempt to get him to offer sacrifices to the pagan gods. During the process a soldier named Romanus (the name seems prophetic since less than a hundred years later the mighty Roman empire itself would confess Christ) had a vision of a youth shining with uncreated light healing Lawrence's wounds. The next day he came to the Saint in prison with water to be baptised. Immediately after receiving the Mystery, he was beheaded by the vigilant imperial soldiers.</p> <p>The final torture St. Lawrence endured was being burnt alive on a giant gridiron. So indifferent was he to the pain that he turned to the presiding official saying: "You have only done one side. Turn me over and do the other". And so praying for his tormentors he gratefully surrendered his soul to the One Who by His death overcame death.</p> <p>St. Hippolytus, shortly after seeing to the proper interment of the Martyr's body with his new-found brothers and sisters, joined him in martyrdom.</p> <p>Christians in Quebec are reminded of the courageous Martyr St. Lawrence by the St. Lawrence Seaway which connects them with the Atlantic Ocean. The Holy Relics of the Martyr are also found in St. Nicholas Antiochian Church in Montreal since January 20, 2008, provided by Bishop</p>
---	---

Saint Laurent par la Voie maritime du Saint-Laurent qui les relie à l'océan Atlantique. Les Saintes Reliques du Martyr se trouvent aussi dans l'Église Antiochienne Saint-Nicolas à Montréal depuis le 20 janvier 2008, fournies par l'Évêque Basile avec leur transfert organisé par l'Évêque Alexandre d'Ottawa.

Puissent ces martyrs courageux par leurs Prières ainsi que leur exemple nous aider à obtenir le courage et la volonté de suivre le Christ dans l'humilité et la pénitence et ainsi d'obtenir une augmentation de trésors célestes en chérissant et en aidant les pauvres et les nécessiteux que nous trouvons toujours tout autour de nous. Amen.

Basil with their transfer arranged by Bishop Alexander of Ottawa.

May these courageous martyrs by their prayers as well as their example help us obtain the courage and determination to follow Christ in humility and penitence and so obtain an increase in heavenly treasures by cherishing and aiding the poor and needy we ever find all around us. Amen.